

Enigmística

Màrius Serra

MariusSerra@verbalia.com

Medrod i el Nua Istetat

L'únic avantatge que tindriem si de debò Nadal fos tot l'any seria veure actuar més sovint el gran Pau Riba. L'any 2001 va publicar a Columna un LCD (llibre i cedé) extraordinari que duia per títol *Jisàs de Netzerit (o capítol zero de la guerra de les galàxies)*. El cedé conté onze magnífiques *Nadadales* [sic] enregistrades amb les veus de les tribus psíquedèliques reunides per Pau Riba i Memi March. Gent de Pau, doncs. El relat que enfilava les cançons era la història d'un Jesús de Nazaret trasplantat a *La Guerra de les Galàxies*. Hi destacava una impactant estratègia verbívora que transformava tots els noms propis a través del desplaçament vocàlic. Com en el *Great Vowelshift* que va modificar totes les vocals de l'anglès modern (d'aquí que e es pronuncii *i*), Riba aplicava un corriment vocàlic als noms de tots els protagonistes, començant per *Jisàs de Netzerit*. Així, en aquell capítol zero Josep i Maria esdevenien *Jusip i Meroe*, Israel *Osreil*, Betlem *Bitlim*, Judea *Jadie* i Palestina *Pelistone*. Des d'aleshores, cada any Pau Riba fa concerts nadalencs amb el grup De Mortimers en els quals actualitza el relat transvocàlic en funció dels esdeveniments polítics. Aquest any, també. Ens arriba l'episodi 005: *Medrod i el Nua Istetat (Madrid i el Nou Estatut)*. Durant aquestes festes, cada dijous i cada diumen-

Pau Riba actua aquests dies al Teatreneu. JOSEP LOSADA

El músic verbívora
Pau Riba presenta
un nou espectacle
nadalenc: 'Medrod
i el Nua Istetat'

ge al Teatreneu de Barcelona podeu sentir les onze magnífiques *Nadadales* enfilades com denes pel rosari de la nova versió del relat. En episodis anteriors la ironia subtil del transvocàlic ribià ja havia recaigut en *Pajul*, *Mes*, *Daren Lliode*, *Meregaell*, *Muntolle*, *Seare* i *Cerud-Ruwore*. En aquest episodi 005 el *Nua Istetat de Que-te-l'è* enfronta els crida-

ners membres del *Pipí* –amb *Rejúo*, *Ecibis* i *Zepene* al capdavant– amb les hosts del *Tro-per-tot*, sense oblidar les conseqüències de l'atemptat de *Bon Ledin* a les *Turris Bissunis* i el conflicte de la tanca de *Milolle*. També hi treuen el cap l'incombustible *Bunu* i dos *Rudroguis* força contraposats: l'extremeny *Oh! Berre* i el lleonès *Zepetiru*. Aneu en corrua al Teatreneu i en sortireu amb el cervell en efervescència. Amb l'entrada us daran un full volant que conté un ampli vocabulari *Que-te-l'è/Català* que us ajudarà a parlar en *Que-te-l'è* sense vergonya i en llibertat. Donem corda al *que-te-l'è!* L'ús de la rica tradició nadalenca *quetelene* no es limita als representadíssims *Pesturits de Fulch* o *Turris*. Lloat sia *Jisàs de Netzerit*, encarnat cada *Nedel* pel gran *Pea Robi + Di Murtomirs!*

Poesia

David Escamilla

'Tenebra'
Les edats del fred
Viena, 2005

Celebres els triomfs del plaer conscient de les seves malvestats, d'aquelles falses promeses. Al cap dels anys t'adones que cada condemna és una salvació. Contemples els abismes, n'escrites les fondàries. Quan t'apropes al llindar del precipici i mires la seva tenebra –les entranyes de l'enigma– sempre és l'instint qui et rescata de cadascun dels teus llargs viatges cap a les regions més perilloses de tu mateix.

David Escamilla. SP

Càpsula

Carles Hac Mor

Orgia
tumultuosa

Josefa Contijoch, al seu molt bon llibre *Les vacants* (de la col·lecció *Palimpsest*, de March Editor), engresca una coral anàrquica, o bacanal esvalotada, de més de sis-cents dones, la gran majoria del segle XX. I així, aquestes, gràcies a la ve baixa, sense deixar de ser bacants o seguidors de Bacus dominades per les passions sensuals, passen a ser també vacants que, és clar, vaquen (que no ve pas de vaca), o sigui, no van ocupades, i per això poden pensar i escriure. I ho fan amb un trencadís de dissertacions al voltant de totes les matèries imaginables. Com bé hi ve a dir Contijoch, del conjunt de veus, en sorgeix una antimelodia informe i rica, i aquest discurs fragmentat, o monòleg intermitent, conforma una epopeia de l'existència viscuda en femení. El resultat de la tria de Contijoch –compagat per un text seu, força patafísic, que parodia la tragèdia grega– supera feliçment la linealitat de la convenció llibresca: el lector hi pot passar pàgines endavant i endarrere, i anar picant d'ací i d'allà, en una gimnàstica mental, o dansa subjectiva de l'intel·lecte, que no té normes ni cap finalitat i que no s'atura mai. Aquesta partitura bàquica sempre podrà ser llegida i rellegida per tothom.

El quiosc | Pepo Tamarit

L'Espill

Número 20. Tres i Quatre València, tardor, 2005

Alguns dels articles són: *Sartre 'on line'* (M. Rius), *La literatura demòlica* (K. Kraus), *El futur de la biologia* (E.O. Wilson), entre d'altres.

Arts

Número 24. Cercle de Belles Arts de Lleida, 2005

A més d'una entrevista al jove cuiner Ignasi Benito, podem llegir articles de Rodolf González, Montse Larios i Salvador Roca.

L'Avenç

Número 308. L'Avenç Barcelona, desembre, 2005

El dossier central està dedicat a *Visions de Turquia*, amb articles d'Eduard Soler, Jordi Tejel, Josep Pla, Francesc Cambó...

Escola Catalana

Número 424. Òmnium Cultural Barcelona, novembre, 2005

A més d'una entrevista a Joan B. Culla, podem llegir articles de Josep Benet, Agustí Alcoberro, Llibert Ferri, Cèlia Cañellas...

Qué leer

Número 105. Comunicación y Publicaciones SA. Barcelona, desembre, 2005

En un reportatge ens mostren les relacions entre la gastronomia i la literatura. També ens parlen de llibres de Rushdie, Ferrero i Murakami.